

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 5Csp/52/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8218201316
Dátum vydania rozhodnutia: 02. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Daráková
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2021:8218201316.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov v konaní pred sudkyňou JUDr. Andreou Darákovou, v právnej veci žalobcu: Prvá stavebná sporiteľňa, a.s., so sídlom Bajkalská 30, 829 48 Bratislava, IČO: 31 335 004, proti žalovaným: X/ V. A.Ý., N.. XX.XX.XXXX, A. R. XXX, XXX XX V. P. X/ D. A., N.. XX.XX.XXXX, A. R. XXX, XXX XX V., o zaplatenie 6 603,12 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaní 1/ a 2/ sú povinní spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi sumu 3 915,81 Eur a to spolu s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 3 915,81 Eur počnúc od 01.02.2018 do zaplatenia, a to všetko sa im povoľuje splácať v splátkach po 60,- Eur mesačne, počnúc mesiacom, ktorý nasleduje po právoplatnosti tohto rozsudku, vždy k 25. dňu toho ktorého mesiaca opakovane do budúcnosti s tým, že nezaplatením čo i len jednej splátky v deň splatnosti sa stáva celý dlh splatným a s tým, že plnením jedného zo žalovaných zaniká v rozsahu plnenia povinnosť druhého žalovaného.

II. V prevyšujúcej časti žalobu zamietam.

III. Dojednanie v čl. VI. „Zmluvy o úvere“ z 08.02.2013 v znení: „Písomným súhlasom s poistením typu A poistenie zostatku dlhu, podľa ktorého je prijatý do poistenia ako poistená osoba v životnom rizikovom poistení pre prípad smrti na základe poistnej zmluvy uzatvorenej medzi veriteľom a spoločnosťou Allianz Slovenská poisťovňa, a.s. so sídlom Dostojevského rad 4, 815 74 Bratislava, IČO: 00 151 700.“ je neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

IV. Žalobcovi priznáva voči žalovaným 1/ a 2/ spoločne a nerozdielne 18,6 % nárok na náhradu účelne vynaložených trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobou doručenu Okresnému súdu Bardejov (ďalej len „okresný súd“) 14.06.2018 sa žalobca domáhal, aby okresný súd zaviazala žalovaného a žalovanú (ďalej spolu len „žalovaní“) spoločne a nerozdielne zaplatiť mu sumu 6 603,12 Eur, spolu so 6,59 % ročným úrokom za úver zo sumy istiny medziúveru 6 239,41 Eur od 01.02.2018 do zaplatenia a s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 6 574,73 Eur počnúc od 01.02.2018 do zaplatenia a nahradiť mu trovy konania.

2. Žalobca svoju žalobu odôvodnil tým, že na základe so žalovanými uzavretej zmluvy o stavebnom sporení č. 2903480 7 02 uzavrel s nimi 08.02.2013 zmluvu o úvere č. 2903480 7 02 (ďalej len „úverová zmluva“), na základe ktorej poskytol žalobca žalovaným ako solidárnym dlžníkom medziúver č. 2903480 4 03 vo výške 7 400,- Eur, ktorý medziúver žalovaní čerpali v dvoch splátkach a to 13.02.2013 a 14.03.2013 s tým, že celková suma čerpaného medziúveru bola ponížená o sumu poplatku 100,- Eur, ktorý bol splatný pri prvom čerpaní medziúveru a ktorý poplatok žalobca žalovaným zúčtoval za spracovanie medziúveru v súlade s čl. VIII, bodu 8.1. úverovej zmluvy. Žalovaní sa zaviazali do

pridelenia im cieľovej sumy splácať úroky medziúveru vo výške 6,59 % p.a. a to pravidelnými mesačnými splátkami vo výške po 40,64 Eur a keďže tieto úroky boli splatným a vypočítavali sa zo sumy čerpaného medziúveru, boli žalovanými účtované od 14.02.2013 (t.j. deň po prvom čerpaní) zo sumy 6 020,- Eur (suma vrátane zúčtovaného poplatku 100,- Eur) a od 15.03.2013 (t.j. deň po druhom čerpaní) zo sumy 7 400,- Eur. Súčasne do pridelenia cieľovej sumy sa žalovaní zaviazali vkladat' na účet stavebného sporenia pravidelné mesačné vklady vo výške po 8,52 Eur a podľa žalobcu sa žalovaní zároveň zaviazali platiť poplatok za poistenie pravidelnými mesačnými platbami vo výške 2,96 Eur. Žalovaní sa tak v zmysle čl. V, bodov 5.2. a 5.3. úverovej zmluvy zaviazali platiť pravidelnú mesačnú splátku v sume 52,12 Eur (40,64 - úrok + 2,96 - poistenie + 8,52 - sporenie) s tým, že jednotlivé splátky boli splatnými vždy do 15. dňa v mesiaci, pričom podľa čl. V, bodu 5.3. úverovej zmluvy sa jednotlivé splátky pripočítavali najsamprv na splatenie úrokov z medziúveru, potom na poplatok za poistenie a až napokon na splátku sporenia. Keďže žalovaní porušili zmluvne dohodnuté podmienky a medziúver prestali riadne splácať, žalobca ich listom z 01.12.2017 vyzval na zaplatenie omeškaných splátok s tým, že ich súčasne poučil, že v prípade ich nedoplatenia žalobca pristúpi k zosplateniu celého dlhu z medziúveru s príslušenstvom pred dohodnutou dobou splatnosti a keďže zo strany žalovaných dlžné splátky medziúveru neboli doplatené, žalobca 17.01.2018 vyhlásil mimoriadnu splatnosť zostatku medziúveru s príslušenstvom, pričom ku dňu zosplatenia výška dlžnej sumy bola celkovo 6 640,55 Eur, ktorá pozostávala z (i) istiny medziúveru 6 242,23 Eur, čo je rozdiel medzi sumou poskytnutého medziúveru 7 400,- Eur sa sumou 1 157,77 Eur, ktorú do doby zosplatenia žalovaní nasporili na konte sporenia a ktorú sumu ku dňu zosplatenia žalobca zúčtoval v prospech spaltenia istiny medziúveru (7 400 - 1 157,77 = 6 242,23); zo (ii) sumy nezaplatených úrokov 6,59 % z medziúveru do dňa zosplatenia, t.j. do 17.01.2018 v sume 314,60 Eur; z (iii) nezaplatených poplatkov za poistenie za mesiace 07/2017 - 01/2018 v sume 20,72 Eur a z (iv) nezaplatených poplatkov za upomienky v sume 63,- Eur, ktorú sumu si však žalobca, podľa jeho vyjadrenia v tomto konaní voči žalovaným neuplatňuje, t.j. ku dňu zosplatenia bola dlžná suma vo výške 6 640,55 Eur (6 242,23 + 314,60 + 20,72 + 63) a teda žalobou uplatnená suma by mala byť vo výške 6 577,55 Eur (6 242,23 + 314,60 + 20,72, resp. v sume 6 574,73 Eur po znížení istiny o sumu štátnej prémie 2,82 Eur, vid' ďalej), avšak žalobca si v zmysle žalobného petitu uplatňuje sumu 6 603,12 Eur vypočítanú k 31.01.2018 z istiny medziúveru 6 239,41 Eur; z nezaplatených úrokov z medziúveru v sume 330,38 Eur do 31.08.2018 (314,60 Eur do 17.01.2018 a 15,78 Eur od 17.01.2018 do 31.01.2018); z nezaplatených poplatkov za poistenie v sume 20,72 Eur a z nezaplateného 5 % ročného úroku z omeškania vo výške 12,61 Eur zo sumy 6 577,55 Eur za obdobie od 18.01.2018 (t.j. deň po zosplatení) do 31.01.2018 (t.j. do dňa pripísania štátnej prémie), t.j. (6 239,41 + 330,38 + 20,72 + 12,61 Eur = 6 603,12 Eur). Žalobca si podanou žalobou uplatňuje voči žalovaným aj nárok na zaplatenie úrokov z medziúveru vo výške 6,59 % z dlžnej sumy istiny medziúveru 6 242,23 Eur aj v období po jeho zosplatení, pretože zosplatením úveru úverová zmluva až do vrátenia celej istiny medziúveru nezaniká s tým, že táto istina medziúveru nesplatená do jeho zosplatenia, bola ešte ponížená o sumu štátnej prémie vo výške 2,82 Eur, na ktorú vznikol žalovaným nárok 31.01.2018, t.j. po zosplatení medziúveru, ktorá suma bola započítaná na splatenie istiny medziúveru, takže žalobca sa domáha podanou žalobou zaplatenia mu úrokov z medziúveru vo výške 6,59 % z dlžnej sumy istiny medziúveru vo výške 6 239,41 Eur od 01.02.2018 do zaplatenia a tiež 5 % ročný úrok z omeškania zo sumy 6 574,73 Eur počnúc od 01.02.2018 do zaplatenia.

3. Prílohou žaloby boli: „Zmluva o úvere“ č. 2903480 7 02 (ďalej len „úverová zmluva“) z 08.02.2013; „Všeobecné podmienky pre stavebné sporenie pre fyzické osoby“ v znení 07/2012; „Sadzobník poplatkov pre fyzické osoby“ platná od 01.01.2013; amortizačná tabuľka pre medziúver a stavebný úver k č. zmluvy 2903480 7 02; zmluvnými stranami nepodpísaná listina s názvom cit. „Predpoklady, ktoré použil veriteľ na výpočet RPMN medziúveru a stavebného úveru“; listy žalobcu adresované žalovaným označené ako „Upozornenie na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti“ z 01.12.2017 s doručenkami; listy žalobcu adresované žalovaným označené ako „Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru“ zo 17.01.2018 s doručenkami; „Výpis z účtu medziúveru“; „Výpis z účtu stavebného sporenia“ a výpis z obchodného registra žalobcu.

4. Žaloba s prílohami bola za účelom vyjadrenia doručená žalovanej do vlastných rúk 16.07.2018 a žalovanému 19.07.2018, pričom žalovaný ostal v konaní pasívnym a k žalobe sa písomne nevyjadril a žalovaná sa k žalobe vyjadrila listom doručeným okresnému súdu 26.07.2018 v ktorom uviedla, že si je vedomá svojej podližnosti u žalobcu v sume 6 603,12 Eur s príslušenstvom, pričom podotkla, že úver jej bol žalobcom poskytnutý ako osobe v hmotnej núdzi s tým, že žalovaná najsamprv zvládala tento splácať, avšak potom, ako pomohla deťom, ktoré si zakladali vlastné rodiny, sa dostala do hmotnej núdze

a úver už nevedela splácať, pričom sa snažila dohodnúť so žalobcom na novom splátkovom kalendári tak, aby mohla úver splácať v sume po 20,- Eur mesačne, ale žalobca jej pripravil nový splátkový kalendár s mesačnou splátkou 140,- Eur mesačne, čo je pre žalovanú vysoká suma. Žalovaná tiež prehlásila, že má prísľub od detí, že jej pomôžu úver splácať a to v sume po 60,- Eur mesačne vždy k 25. dňu v mesiaci.

Žalovaná pripojila k svojmu vyjadreniu jej doručený list žalobcu z 29.03.2018 označený ako cit. „Dohoda o zaplatení záväzku v splátkach“, v ktorom jej žalobca oznámil, že svoj dlh zo zmluvy o úvere č. 2903480 7 02 z 08.02.2013 pozostávajúci z istiny a prísľušenstva v sume 6 782,29 Eur môže žalovaná splatiť v splátkach po 140,- Eur mesačne, počnúc od 25.04.2018 a tiež žalovaná predložila svoju žiadosť z 18.04.2018 adresovanú žalobcovi o splátkový kalendár tak, aby mohla svoj dlh v sume 6 782,29 Eur splácať v splátkach po 20,- Eur mesačne (žiadosť žalovanej nie je žalovanou podpísaná, je bez doloženia o jej podaní na poštovú prepravu a tiež táto žiadosť dátumovo nasleduje až po liste žalobcu o novom splátkovom kalendári, pozn. súdu).

5. Žalobca vo svojom stanovisku (replika) k vyjadreniu žalovanej v prvom rade podotkol, že žalovaná nijak vecne nespochybnila ním žalovanú sumu 6 603,12 Eur a to ani čo do jeho dôvodu ani výšky s tým, že žalobca súhlasí s tým, aby žalovaná svoj dlh splácala v splátkach, avšak pri žalovanej navrhovanej splátke 60,- Eur mesačne, podľa žalobcu nemožno považovať za primeranú lehotu na splatenie zosplateného dlhu. Okrem toho žalobca uviedol, že žalovaná na preukázanie ňou tvrdených skutočností o jej nepriaznivej finančnej situácii nepredložila žiadne dôkazy a že vzhľadom k tomu, že žalovaná je k zaplateniu dlhu zaviazaná spoločne a nerozdielne aj so žalovaným, žalobca podotkol, že je treba skúmať aj majetkové a príjmové pomery žalovaného. Za daných okolností žalobca navrhol, aby bolo žalovaným povolené splácať ich dlh v splátkach minimálne po 150,- Eur mesačne a to pod stratou výhody splátok.

6. V zmysle dodatku č. 5 sp. zn. 1SprR. 5/2019 z 22.02.2019 k Rozvrhu práce Okresného súdu Bardejov na rok 2019, došlo s účinnosťou od 27.02.2019 k zmene v osobe zákonného sudcu konajúceho a rozhodujúceho v tejto veci.

7. Podaním doručeným okresnému súdu 02.08.2019 občianske združenie Všeobecná ochrana práv spotrebiteľov (ďalej len „združenie“) žiadalo, aby ho okresný súd pribral do konania na strane žalovaných, avšak na výzvu súdu, aby združenie v súlade s § 95 ods. 1 zákona č. 160/2014 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) predložilo písomný súhlas žalovaných s jeho vstupom do konania na ich strane ako osobitného subjektu alebo aby v zmysle § 291 CSP predložilo splnomocnenie od žalovaných na ich zastupovanie v spotrebiteľskom spore, ktorá výzva bola združeniu doručená 16.10.2019, združenie nereagovalo, preto okresný súd o jeho pribratí do konania nerozhodoval.

8. Podaním doručeným okresnému súdu na jeho výzvu 11.09.2019 žalovaná zaslala potvrdenie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Bardejov zo 04.09.2019 o tom, že v 02/ - 08/2019 poberala dávku v hmotnej núdzi a to najskôr v sume 329,90 Eur (02 - 03/2019), potom v sume 341,90 Eur (04 - 06/2019) a v mesiacoch 07 - 08/2019 v sume 275,70 Eur s tým, že žalovaná je poberateľkou pomoci v hmotnej núdzi spolu s členmi domácnosti a to so žalovaným a s W. A., N.. XX.XX.XXXX.

Na opakovanú výzvu okresného súdu, podaním doručeným okresnému súdu 22.04.2020 žalovaní zaslali potvrdenia Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Bardejov z 30.03.2020 o tom, že v 01/ - 03/2020 obaja poberajú dávku v hmotnej núdzi a to v sume 418,40 Eur.

Na výzvu okresného súdu mu 21.04.2021 bolo doručené oznámenie Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Bardejov č. BJ1/OSO/ZAM/2021/112958 z 21.04.2021, podľa ktorého je žalovaná poberateľkou štátnej sociálnej dávky a to prídavku na dieťa v sume 25,50 Eur mesačne s tým, že žalovaná a ani žalovaný nie sú poberateľmi žiadnej štítnej sociálnej dávky, dávky v hmotnej núdzi, ani príspevkov k dávke v hmotnej núdzi.

Na výzvu okresného súdu mu 25.05.2021 bolo doručené oznámenie Sociálnej poisťovne, pobočka Bardejov č. 4063/-10/2021-Bj z 25.05.2021, podľa ktorého žalovaní 1/ a 2/ nie sú registrovanými poistencami na sociálne poistenie s tým, že u žalovaného bola posledná registrácia ukončená 09.11.2019 a u žalovanej 04.01.2008, pričom žalovaní 1/ a 2/ nepoberajú dôchodkové dávky, nemocenské dávky, úrazové dávky ani dávky v nezamestnanosti.

9. Podaniami doručenými okresnému súdu 06.03.2020 a 01.06.2021 žalobca oznámil, že žalovaní 1/ a 2/ na splatenie svojho dlhu neučinili žiadnu úhradu.

10. Na pojednávanie nariadené na 02.06.2021 sa nedostavil žalobca, ktorý svoju neúčast' ospravedlnili písomným podaním doručeným okresnému súdu 01.06.2021, pričom súhlasili s prejednaním a s rozhodnutím veci v jeho neprítomnosti, preto okresný súd postupom podľa § 180 CSP pojednával v neprítomnosti žalobcu, pričom na pojednávaní prítomný žalovaný 1/ uviedol, že pokiaľ mal prácu, úver splácali, avšak po tom, ako prácu stratil, nemá z čoho platiť, poberajú len sociálne dávky v sume cca 300,- Eur, čo je suma na vyžitie. V minulosti pracoval na obecnom úrade na zmluvu, avšak tá bola iba na obdobie jedného roka, teraz si privyrába na aktivačných prácach za sumu 63,- Eur mesačne. Nemôže však ťažko manuálne pracovať kvôli zdravotným problémom, aktuálne mu bola diagnostikovaná dna. Stále požaduje, aby mohol dlh splácať v splátkach.

Na pojednávaní prítomná žalovaná 2/ uviedla, že v spoločnej domácnosti žije spolu so žalovaným 1/ a s jedným maloletým 16-ročným synom, ktorý nemá žiadny príjem. Príjem rodiny je cca 300,- Eur mesačne, v tejto sume je zahrnuté 2x po 63,- Eur pre žalovaného a žalovanú (t.j. príspevok Sociálnej poisťovne a platba za aktivačné práce) + 25,- eur - prídavky na maloletého syna a 17,- Eur - sociálny príspevok na dochádzku syna do školy. Žalovaná taktiež žiada dlh splácať v splátkach po 15,- Eur mesačne (v písomnom vyjadrení po 60,- Eur mesačne).

11. Okresný súd vykonal vo veci dokazovanie vyjadreniami sporových strán, ako aj nimi predloženými listinnými dôkazmi a zistil tento skutkový stav.

12. Zo „Zmluvy o úvere“ č. 2903480 7 02 (ďalej len „úverová zmluva“) uzavretej 08.02.2013 medzi žalobcom ako veriteľom a žalovanými ako spoludlžníkmi vyplýva, že na preklopenie obdobia do pridelenia cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení poskytne veriteľ dlžníkom medziúver na základe uzatvorenej zmluvy o stavebnom sporení. Predmetom zmluvy je poskytnutie spotrebiteľského medziúveru na dobu určitú pod č. 2903480702/5900 vo výške 7 400,- Eur. Po pridelení cieľovej sumy zmluvy o stavebnom sporení, na základe ktorej bol medziúver poskytnutý a súčasne pri dodržaní všetkých zmluvných podmienok ako aj Všeobecných podmienok pre stavebné sporenie pre fyzické osoby sa medziúver zúčtuje bez osobitnej dohody s nasporenou sumou na účte stavebného sporenia, čím sa medziúver zmení na stavebný úver pod číslom 2903480702/5900 vo výške cca 4 959,87 Eur. Žalovaní sa ako spoludlžníci zaviazali do pridelenia cieľovej sumy splácať, jednako úroky medziúveru vo výške 6,59 % ročne a to splátkou v sume 43,60 Eur (40,64 + 2,96), ktorá splátka však v zmysle čl. V., bodu 5.3. úverovej zmluvy mala zahŕňať jednako mesačnú splátku úrokov z medziúveru v sume 40,64 Eur a jednako aj mesačnú splátku poisťného za poistenie typu „A“ v sume 2,96 Eur, dojednaného v čl. VI. úverovej zmluvy (viď ďalej), pričom tieto úroky z medziúveru a poplatok za poistenie mali byť splatené do pridelenia cieľovej sumy v 230-tich splátkach, splatných vždy 15. deň v mesiaci, pri RPMN (ročná percentuálna miera nákladov) medziúveru 7,69 % a priemernej RPMN spotrebiteľských úverov 20,15 %. Žalovaní sa tiež zaviazali do doby pridelenia cieľovej sumy vkladať na sporiaci účet stavebného sporenia sumu 8,52 Eur mesačne, pričom tieto vklady mali byť úročené kreditným úrokom vo výške 2,00 % a do pridelenia cieľovej sumy malo byť takto na stavebné sporenie zaplatených celkovo 230 splátok, ktoré splátky mali byť splatnými vždy 15. deň v mesiaci. Po pridelení cieľovej sumy mali žalovaní splácať už stavebný úver 131 splátkami vo výške po 52,12 Eur vrátane úrokov úveru vo výške 4,70 % ročne, pri RPMN úveru 6,55 % a to vždy 15. deň v mesiaci až do doby konečnej splatnosti úveru/mediúveru 15.03.2043, t.j. úver bol žalovaným poskytnutý na dobu 30,08 roka. Podľa úverovej zmluvy mali žalovaní ako spoludlžníci zaplatiť cit. „celkovú čiastku medziúveru“ v sume 19 597,48 Eur.

13. Podľa čl. VI. úverovej zmluvy označeného ako cit. „Zabezpečenie“ sa žalobca na jednej strane a žalovaní na strane druhej dojednali na nasledovnom cit. „Za účelom zabezpečenia celkovej pohľadávky veriteľa budú uzatvorené nasledovné zmluvy alebo budú veriteľovi poskytnuté nasledovné zabezpečenia pohľadávky:

Písomným súhlasom s poistením typu A poistenie zostatku dlhu, podľa ktorého je prijatý do poistenia ako poistená osoba v životnom rizikovom poistení pre prípad smrti na základe poisťnej zmluvy uzatvorenej medzi veriteľom a spoločnosťou Allianz Slovenská poisťovňa, a.s. so sídlom Dostojevského rad 4, 815 74 Bratislava, IČO: 00 151 700.“

Na inom mieste v čl. V., bode 5.3. úverovej zmluvy je uvedená suma poisťného vo výške 2,96 Eur mesačne, ktorá suma mala byť splatnou spolu so splátkou úrokov z medziúveru vždy 15. deň v mesiaci po čerpaní medziúveru.

Súčasne v čl. V., bode 5.1. úverovej zmluvy je uvedené cit. „Výška úrokovej sadzby medziúveru je 6,59 % p. a. počas trvania prijatia dlžníka ako poistenej osoby typu A do poistenia definovaného podľa

tejto zmluvy. Pokiaľ bude dlžník z akéhokoľvek dôvodu vyradený z poistenia ako poistená osoba, výška úrokovej sadzby bude zvýšená o 0,1 % p. a. od prvého dňa mesiaca nasledujúceho po vyradení z poistenia.“

V dokumente označenom ako „Všeobecné podmienky pre stavebné sporenie pre fyzické osoby“ v znení 07/2012, nie je ani jeden čl. venovaný poisteniu.

14. Podľa čl. IX., bodu 9.3. úverovej zmluvy cit. „V prípade omeškania dlžníka s viac ako dvomi splátkami alebo jednou splátkou po dobu dlhšiu ako 3 mesiace, resp. z iných dôvodov uvedených v čl. X tejto zmluvy, je veriteľ oprávnený požadovať zaplatenie celého zostatku dlhu pred dohodnutou dobou splatnosti.“

15. Z listu žalobcu adresovaného žalovaným, označeného ako „Upozornenie na vyhlásenie mimoriadnej splatnosti“ z 01.12.2017 vyplýva, že žalobca upozorňuje žalovaných na ich omeškanie so splácaním splátok medziúveru vo výške omeškanej sumy 238,68 Eur s upozornením, že ak žalovaní túto dlžnú sumu do 15.12.2017 nezaplatia, žalobca pristúpi k zosplateniu celého dlhu pred dohodnutou dobou splatnosti. List bol doručený žalovanej aj žalovanému 06.12.2017.

16. Listom zo 17.01.2018 označeným ako „Oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru“ žalobca oznámil žalovaným, že z dôvodu ich omeškania so splácaním medziúveru riadne a včas, na ktoré omeškanie ich žalobca opakovane upozornil, pristúpil dňom 17.01.2018 k zosplateniu celého úveru, pričom dlžná čiastka ku dňu zosplatenia predstavovala sumu 6 640,55 Eur s tým, že žalovaní boli taktiež upozornení, že počnúc dňom nasledujúcim po dni zosplatenia bude žalobca od nich požadovať z tejto dlžnej sumy aj zmluvne dohodnutý úrok z omeškania. List bol žalovanej aj žalovanému doručený 22.01.2018.

17. Z „Výpisu z účtu stavebného sporenia“ žalovaných vyplýva, že do doby zosplatenia úveru 17.01.2018, bola splátkami v rôznych sumách nasporená na účte stavebného sporenia suma 1 157,77 Eur, pričom do 30.06.2014 boli v tomto výpise evidované aj splátky poplatku za poistenie v sume po 2,96 Eur, pričom do 30.06.2014 žalovaní učinili spolu celkom 17 platieb po 2,96 Eur, t.j. za toto obdobie zaplatili na poistnom celkovo sumu 50,32 Eur (17 x 2,96) - označená vo výpise ako cit. „Prijat. do poist./zost.dlhu.“

18. Z „Výpisu z účtu medziúveru“ žalovanej vyplýva, že medziúver bol vyplatený žalovaným v dvoch splátkach a to 13.02.2013 suma 5 920,- Eur a dňa 14.03.2013 suma 1 380,- Eur (t.j. celkovo 7 300,- Eur), za spracovanie medziúveru bol 13.02.2013 zúčtovaný poplatok 100,- Eur, pričom ku dňu zosplatenia 17.01.2018 bola žalovaným na splatenie sumy istiny medziúveru započítaná nasporená suma zo stavebného sporenia 1 157,77 Eur. Podľa uvedeného výpisu žalovaní od čerpania medziúveru t.j. od 04/2013 (10.04.2013 žalovaní zaplatili prvú splátku v sume 77,74 Eur) - do 06/2017 (22.06.2017 žalovaní poslednýkrát zaplatili splátku v sume 43,60 Eur), učinili na splatenie medziúveru a jeho príslušenstva celkovo 1 x splátku v sume 77,74 Eur; 19 x splátku v sume po 53,- Eur; 1 x splátku v sume 40,64 Eur a 30 x splátku v sume po 43,60 Eur, t.j. celkovo zaplatili 51 splátkami označené vo výpise ako „vklad“, sumu 2 433,38 Eur [77,74 + (19 x 53) + 40,64 + (30 x 43,60)], ktorá sa následne každomesačne rozúčtovala na splátku úrokov z medziúveru, na poistenie a na sporenie. Na úroky za medziúver zaplatili žalovaní celkovo sumu 2 087,83 Eur - vo výpise z účtu medziúveru položka označená ako cit. „Úroky za úver“ a to celkovo 50 vkladmi po 40,64 Eur a po jednom vklade v sumách 18,73 Eur a 37,10 Eur; napokon na poistenie žalovaní zaplatili v období od 01.07.2014 do zosplatenia úveru, t.j. do 17.01.2018 celkovo 36 platieb po 2,96 Eur, takže celkovo za obdobie 07/2014 - 01/2018 zaplatili na poistnom 106,56 Eur (36 x 2,96) - platba evidovaná pod označením cit. „Prijat. do poist./zost.dlhu.“

19. Podľa § 290 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) „Spotrebiteľský spor je spor medzi dodávateľom a spotrebiteľom vyplývajúci zo spotrebiteľskej zmluvy alebo súvisiaci so spotrebiteľskou zmluvou.“

20. Podľa § 298 ods. 1 CSP „Súd môže v rozsudku, ktorý sa týka spotrebiteľského sporu, aj bez návrhu vysloviť, že určitá zmluvná podmienka používaná dodávateľom v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou je neprijateľná; v takom prípade súd uvedie vo výroku rozsudku znenie tejto zmluvnej podmienky, ako bolo dohodnuté v spotrebiteľskej zmluve alebo v iných zmluvných dokumentoch súvisiacich so spotrebiteľskou zmluvou.“

21. Podľa § 497 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodný zákonník (ďalej len „OBchZ“) v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o úvere (ďalej len „v znení účinnom v rozhodnom čase“) „Zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.“

22. Podľa prvej vety § 502 ods.1 ObchZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona.“

23. Podľa § 52 ods. 1 až 4 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „OZ“) v znení účinnom v rozhodnom čase „Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.“

24. Podľa § 53 ods. 1 až 3 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.“

25. Podľa § 53 ods. 4 písm. a) OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Za neprijateľné podmienky uvedené v spotrebiteľskej zmluve sa považujú najmä ustanovenia, ktoré má spotrebiteľ plniť a s ktorými sa nemal možnosť oboznámiť pred uzavretím zmluvy.“

26. Podľa § 53 ods. 5 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.“

27. Podľa § 53 ods. 9 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.“

28. Podľa § 565 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.“

29. Podľa § 54 ods. 1 a 2 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.“

30. Podľa § 1 ods. 1 zákona č. 310/1992 Zb. o stavebnom sporení v znení účinnom v rozhodnom čase „Účelom stavebného sporenia je financovanie bytových potrieb a potrieb súvisiacich s bývaním na území Slovenskej republiky (ďalej len "stavebný účel“) uvedených v § 11 ods. 1 z účelovo vytvorených finančných prostriedkov vo fonde stavebného sporenia.“

31. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“) v znení účinnom v rozhodnom čase „Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.“

32. Podľa § 2 písm. a), b) a d) zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase „Na účely tohto zákona sa rozumie spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania; veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti; zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.“

33. Podľa § 9 ods. 2 písm. g), j) zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase „Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie; j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.“

34. Podľa § 11 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase „Poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak
a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y),
c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 10 ods. 1 alebo
d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.“

Podľa § 19 ods. 1 a 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase „Ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru sa vypočíta podľa vzorca uvedeného v prílohe č. 2.

35. Podľa § 19 ods. 1 a 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase „Ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru sa vypočíta podľa vzorca uvedeného v prílohe č. 2. Na účely výpočtu ročnej percentuálnej miery nákladov sa použijú celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom s výnimkou poplatkov, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za nedodržanie akýchkoľvek záväzkov ustanovených v zmluve o spotrebiteľskom úvere, a iných poplatkov okrem kúpnej ceny, ktorú je spotrebiteľ povinný zaplatiť za kúpu tovaru alebo uskutočnenie služieb bez ohľadu na to, či sa operácia vykoná v hotovosti alebo na úver. Náklady na vedenie účtu, na ktorom sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, náklady na používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a ostatné náklady na platobné transakcie sa zahrnú do celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom, ak otvorenie účtu nie je dobrovoľné a náklady na účet neboli zrozumiteľne a samostatne uvedené v zmluve o spotrebiteľskom úvere alebo v akejkoľvek inej zmluve uzavretej so spotrebiteľom.“

36. Podľa § 23 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase „Kontrolu dodržiavania povinností ustanovených týmto zákonom vykonáva Slovenská obchodná inšpekcia, ak osobitný zákon neustanovuje inak; toto ustanovenie sa nevzťahuje na vedenie registra veriteľov.“

37. Z vykonaného dokazovania mal okresný súd za preukázané, že medzi žalobcom ako veriteľom a žalovanými ako spoludlžníkmi bola dňa 08.02.2013 uzavretá „Zmluva o úvere“ (ďalej len „úverová zmluva“), na základe ktorej sa veriteľ zaviazal poskytnúť žalovaným medziúver vo výške 7 400,- Eur, ktorý sa žalovaní ako spoludlžníci zaviazali splatiť za podmienok dohodnutých v označenej úverovej zmluve a to tak, že do pridelenia cieľovej sumy mali splácať iba úroky medziúveru vo výške 6,59 % ročne zo sumy medziúveru a to v 230-tich splátkach po 52,12 Eur mesačne, ktorá suma splátky však podľa dojednania v čl. V., bode 5.3. úverovej zmluvy zahŕňala v sebe okrem splátky úroku z medziúveru v sume 40,64 Eur aj poplatok poistného v sume 2,96 Eur a taktiež čiastku 8,52 Eur, ktorú sumu žalovaní

platili na sporiaci stavebný účet (40.64 + 2,96 + 8,52 = 52,12), pričom jednotlivé žalovanými uhrádzané platby sa zúčtovali najsamprv na splatenie úrokov z medziúveru, potom na poistenie a napokon na vklady stavebného sporenia. Po pridelení cieľovej sumy mali žalovaní splácať im poskytnutý úver jednou splátkou v sume po 52,12 Eur, ktorá mala zahŕňať už splátku istiny úveru, ako aj úrok z úveru vo výške 4,70 % ročne a napokon aj poistné. Z „Výpisu z medziúveru“ mal okresný súd preukázané, že žalovaným bol na základe úverovej zmluvy reálne poskytnutý medziúver iba v sume 7 300,- Eur a to v dvoch čerpaniach - 13.02.2013 suma 5 920,- Eur a 14.03.2013 suma 1 380,- Eur (t.j. celkovo 7 300,- Eur), pričom za spracovanie medziúveru bol 13.02.2013 zúčtovaný poplatok 100,- Eur. Podľa „Výpisu z účtu medziúveru“ žalovaní učinili na splatenie medziúveru a jeho príslušenstva celkovo 51 splátok (od 04/2013 - do 06/2017) v ich rôznej výške, pričom celkovo týmito splátkami zaplatili sumu 2 433,38 Eur. Z dôvodu, že žalovaní splátky medziúveru riadne a včas neuhradili a boli v omeškaní na účte medziúveru s viac ako dvomi splátkami, žalobca ako veriteľ dňa 17.01.2018 úver zosplatnil.

38. V súvislosti s uvedeným záväzkovo-právnym vzťahom medzi žalobcom a žalovanými okresný súd v prvom rade uvádza, že úverová zmluva je absolútnym obchodom (§ 261 ods. 6 písm. d/ Obchodného zákonníka) a preto by sa na ňu za iných okolností vzťahovali príslušné ustanovenia Obchodného zákonníka (§ 497 a nasl.). Avšak vzhľadom na povahu účastníkov zmluvného vzťahu, t.j. dodávateľ a spotrebiteľ, prednosť pred týmito ustanoveniami majú ustanovenia právneho poriadku, ktoré sú súčasťou spotrebiteľského práva a to predovšetkým § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka a zároveň zákon o spotrebiteľských úveroch. Zákon č. 102/2014 Z.z. zmenil a doplnil niekoľko právnych predpisov za účelom zabezpečiť vyššiu úroveň právnej ochrany spotrebiteľa ako slabšej strany v spotrebiteľských právnych vzťahoch. Uvedeným zákonom bolo s účinnosťou od 01.04.2015 novelizované znenie § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Uvedené zákonné ustanovenie neobsahuje žiadne prechodné ustanovenia, ktoré by obmedzovali jeho účinnosť iba na zmluvy uzavreté po 01.04.2015. Použitie zákonného ustanovenia § 52 ods. 2 tretej vety Občianskeho zákonníka na všetky právne vzťahy založené pred jeho účinnosťou konštatoval aj Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom rozsudku sp. zn. 3 MCdo 14/2014 z 21.04.2015.

39. Spotrebiteľský úver je v zákone o spotrebiteľských úveroch definovaný, ako dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere tak môže zahŕňať nielen zmluvu o pôžičke podľa Občianskeho zákonníka, ale výslovne na základe § 1 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch môže byť spotrebiteľským úverom aj zmluva o úvere, ktorá je upravená v slovenskom právnom poriadku výlučne v Obchodnom zákonníku. Právne vzťahy, ktoré sú upravené výlučne v Obchodnom zákonníku je možné posudzovať iba podľa Obchodného zákonníka. Tento záver však nie je v rozpore s treťou vetou § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

40. Z uvedeného vyplýva, že Občiansky zákonník sa v prípade právnych vzťahov, ktorých účastníkom je spotrebiteľ použije prednostne vo všetkých ustanoveniach, ktoré Občiansky zákonník upravuje.

41. V prejednávanej príhode pri uzatváraní „Zmluvy o úvere“ mali žalovaní nepochybne postavenie spotrebiteľov, pretože túto zmluvu neuzatvárali v súvislosti so svojou obchodnou alebo podnikateľskou činnosťou a teda im bol úver poskytnutý za iným účelom, ako za účelom výkonu zamestnania, povolania alebo podnikania, avšak veriteľ (žalobca) konal ako dodávateľ v rámci svojej podnikateľskej činnosti. Žalobca nepopieral postavenie žalovaných v zmluvnom vzťahu s ním ako spotrebiteľov, ani spotrebiteľský charakter úveru. Z uvedených dôvodov nemôžu byť pochybnosti o použití ustanovení Občianskeho zákonníka na posúdenie náležitostí celej úverovej zmluvy, vrátane podmienok, za ktorých bol úver žalovaným poskytnutý, ako aj právnych predpisov, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru (zákon o spotrebiteľských úveroch).

42. Keďže úverová zmluva uzavretá medzi stranami sporu má charakter spotrebiteľskej zmluvy v zmysle cit. ustanovení § 1 ods. 2 a § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, musí obsahovať náležitosti ustanovené zákonom pre takéto zmluvy podľa cit. § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom ku dňu uzavretia úverovej zmluvy.

43. Súd je povinný skúmať danosť zákonných náležitostí spotrebiteľskej zmluvy za účelom vyváženia nerovnakého (nerovnocenného) postavenia jej zmluvných strán, keďže pre spotrebiteľské zmluvy je vo všeobecnosti charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom spravidla z pozície „slabšej“ zmluvnej strany, nakoľko práve dodávateľ je tvorcom zmluvných podmienok, ktoré sú vopred určené a ktoré spotrebiteľ spravidla nemá možnosť reálne ovplyvniť. Účelom právnej úpravy upravujúcej právne vzťahy spotrebiteľského charakteru je práve vyrovnávať túto nerovnováhu v právnom postavení dodávateľa a spotrebiteľa. Vychádza sa totiž z predpokladu, že predovšetkým spotrebiteľ uzatvára zmluvu s dodávateľom v dobrej viere, že dodávateľ vzhľadom na jeho podnikanie koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Preto okresný súd v záujme naplnenia ochrany spotrebiteľa (žalovaných) preskúmal dôvodnosť žalovaného nároku, najmä v kontexte jeho súladu s príslušnými právnymi normami upravujúcimi ochranu spotrebiteľov a to predovšetkým v tom smere či dotknutá úverová zmluva okrem všeobecných náležitostí podľa OZ obsahuje aj osobitné náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere obsiahnuté v cit. § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, absenciu ktorých tento zákon v ustanovení cit. § 11 ods. 1 spája s následkom bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru.

44. Pokiaľ ide istinu medziúveru, okresný súd v prvom rade podotýka, že zo „Zmluvy o úvere“ uzavretej 08.02.2013 medzi žalobcom ako veriteľom a žalovanými ako spoludlžníkmi síce vyplýva, že na jej základe mal byť žalovaným poskytnutý medziúver vo výške 7 400,- Eur, avšak zo samotným žalobcom predloženého „Výpisu z účtu medziúveru“ vyplýva, že medziúver žalovaní čerpali celkovo v dvoch splátkach v celkovej sume iba 7 300,- Eur, pretože žalovaným bol zo sumy medziúveru 7 400,- Eur zúčtovaný poplatok za spracovanie medziúveru v sume 100,- Eur, ktorú sumu poplatku okresný súd nezohľadnil ako súčasť reálne žalovaným poskytnutej istiny medziúveru, pretože dojednanie tohto poplatku v úverovej zmluve nemožno považovať za individuálne dojednané, keďže úverová zmluva bola vopred predtlačená bez možnosti vpisovania nových údajov, takže žalovaní (spotrebiteľia) nemali možnosť toto dojednanie o poplatku za spracovanie medziúveru ani osobitne vyjednať ani ovplyvniť jeho znenie a navyše samotná úverová zmluva z 08.02.2013 v tomto smere ani neobsahuje údaj o konkrétnej sume tohto poplatku, ale v čl. VIII., bode 8.1. iba odkazuje na aktuálny sadzobník poplatkov žalobcu ku dňu uzavretia úverovej zmluvy. Podľa okresného súdu, tak už v základnej náležitosti úverovej zmluvy a to v uvedení výšky sumy poskytnutého plnenia (sumy medziúveru) je úverová zmluva zavádzajúca, vyvolávajúca dojem, že dlžníkovi (žalovaným) bude poskytnutá tam uvedená suma 7 400,- Eur, čo možno tiež považovať za klamanie spotrebiteľa a nekalú prax. Dojednanie poplatku za poskytnutie úveru pritom nemožno považovať za hlavný predmet plnenia, jedná sa iba o podmienené plnenie, resp. o plnenie ktorým žalobca podmienil hlavný predmet plnenia, zaplatením tohto poplatku žalobca podmienil poskytnutie úveru spotrebiteľovi (viď čl. III., bod 4 žalobcom predložených „Všeobecných podmienok pre stavebné sporenie pre fyzické osoby“), ktoré dojednanie nielenže spotrebiteľia (žalovaní) nemohli ovplyvniť ak mali záujem o medziúver, ale takéto dojednanie možno v súlade s cit. § 53 ods. 4 písm. a) a ods. 5 OZ považovať za neprijateľnú podmienku a teda za neplatné dojednanie, ktoré vzhľadom na formulárový typ úverovej zmluvy nebolo individuálne so žalovanými dojednané a okrem toho, toto plnenie (zaplatenie poplatku za spracovanie medziúveru) bolo splatné vopred, t.j. pred prvým reálnym poskytnutím (čerpaním) medziúveru, ktorý tak žalovaným nebol poskytnutý v plnej, v úverovej zmluve proklamovanej sume, v ktorom dôsledku boli žalovaní (spotrebiteľia) takýmto postupom žalobcu v podstate zbavení slobodného rozhodnutia, ako naložiť s finančnými prostriedkami, ktoré im mali byť v rámci medziúveru poskytnuté a ktoré boli zaviazaní spolu s odplatom za ich poskytnutie vrátiť.

45. V dôsledku uvedeného, údaj o celkovej výške medziúveru, uvedený v úverovej zmluve z 08.02.2013 sumou 7 400,- Eur, je zjavne nesprávny (klamlivý), čím podľa okresného súdu, nie je dodržaná zákonom predpísaná obligatórna náležitosť spotrebiteľských úverových zmlúv podľa cit. § 9 ods. 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch a to je uvedenie „celkovej výšky ... spotrebiteľského úveru“, v ktorom dôsledku podľa cit. § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch je úver (medziúver) poskytnutý žalobcom žalovaným potrebné považovať za bezúročný a bezpoplatkový, pretože akékoľvek obchádzanie kogentnej zákonnej definície spotrebiteľského úveru a nákladov spojených so spotrebiteľským úverom nie je možné hodnotiť inak než obchádzanie zákona (§ 39 OZ, podľa ktorého „Neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom“, podobne napr. OS Spišská Nová Ves sp. zn. 8Csp 49/2018 zo 07.10.2020 v nadväznosti na uznesenie Krajského súdu v Košiciach č.k. 9 Co 93/2019-176 z 12.02.2020).

46. Okrem uvedeného, keďže podľa prílohy č. 2 k zákonu o spotrebiteľských úveroch je a aj v čase uzavretia úverovej zmluvy bol, údaj o výške čerpaného úveru, jedným z podstatných parametrov pre výpočet ročnej percentuálnej miery nákladov (RPMN), ako jedného z, pre spotrebiteľa, kľúčových ukazovateľov pre porovnanie výhodnosti úverov od rôznych úverových inštitúcií, tak v dôsledku jeho nesprávnosti v úverovej zmluve, pretože medziúver bol reálne žalovanými čerpaný v nižšej sume než ako bola jeho suma uvedená v úverovej zmluve, je zákonite v úverovej zmluve nesprávne určená aj RPMN, na výpočet ktorej bol údaj s sume úveru použitý a teda aj z tohto dôvodu je žalovaným poskytnutý úver treba považovať za bezúročný a bez poplatkov.

47. Údaj o RPMN je pre spotrebiteľa najdôležitejší ukazovateľ ceny úveru, pretože okrem úrokovej miery v sebe zahŕňa aj ďalšie iné poplatky súvisiace s úverom ako napr. poplatok za vedenie účtu, poistenie úveru, ak je podmienkou pre získanie výhodnejšieho úroku, a iné, prepočítané na jeden kalendárny rok. Inými slovami RPMN vyjadruje celkové náklady, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť za požičanú sumu, keďže zohľadňuje nielen úrok, ale aj ostatné poplatky súvisiace s úverom. V danom prípade podľa okresného súdu v úverovej zmluve z 08.02.2013 absentuje aj zákonná náležitosť podľa cit. § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch, v súvislosti s v úverovej zmluve uvedenou ročnou percentuálnou mierou nákladov (RPMN), a to uvedenie všetkých predpokladov použitých na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, resp. priamo v úverovej zmluve absentuje explicitný a pre spotrebiteľa zrozumiteľný výpočet tejto RPMN na základe údajov platných v čase uzatvorenia úverovej zmluvy s prehľadným uvedením všetkých predpokladov k jej výpočtu použitých (opísanie vzorca na jej výpočet zo zákona v tomto smere nepostačuje). Okresný súd má za to, že v danom prípade v úverovej zmluve nie sú v súlade s dikciou cit. § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch prehľadne uvedené všetky potrebné údaje, žalobcom (dodávateľom) použité pre výpočet RPMN, pretože nie je úlohou spotrebiteľa hľadať a „pátrať“ v úverovej zmluve, či táto obsahuje všetky potrebné údaje pre výpočet RPMN, o ktorých spotrebiteľ napokon ani len nemá vedomosť, ktoré všetky údaje to sú (teda nevie ani ktoré má hľadať) a aj preto spotrebiteľ má mať prehľadne a na jednom mieste priamo v úverovej zmluve sprístupnené všetky tieto vstupné údaje k výpočtu RPMN použité. S poukazom na cit. § 9 ods. 2 písm. j), § 19 ods. 1, 2 a § 23 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase, má okresný súd za to, že zákon o spotrebiteľských úveroch v rozhodnom čase uzavretia úverovej zmluvy vyžadoval, aby v úverovej zmluve boli uvedené nie len predpoklady na výpočet RPMN, ale aj samotný jej výpočet, pretože, ako sa z citovaných noriem javí, výpočet RPMN nie je len internou záležitosťou dodávateľa (veriteľa), ktorý by mal v úverovej zmluve uviesť už len výsledok tohto svojho výpočtu, ale tento výpočet má byť transparentným (prehľadným) s komplexným uvedením vstupných premenných na jej výpočet použitých (aby aj spotrebiteľ vedel, ktoré z množstva údajov uvedených v úverovej zmluve sú práve tými, ktoré sú pre výpočet RPMN dôležité), tak aby tento výpočet bol odkontrolovateľným nie len samotným spotrebiteľom v čase uzavretia úverovej zmluvy, ale hlavne a predovšetkým, aby bol odkontrolovateľným aj hocikedy spätne kontrolným orgánom za účelom zistenia, ako a či dodávateľ (veriteľ) v ktoromkoľvek čase postupoval pri výpočte RPMN v súlade so zákonom. Ak by totižto tomu tak nebolo a platilo by, že zákonu by bolo dané zadosť, ak by údaje použité pre výpočet RPMN, bez jej výpočtu, boli uvedené v úverovej zmluve a to na jej rôznych miestach, za ktoré údaje možno považovať výšku úveru, výšku splátky, jej periodicitu a počet, výšku úrokovej sadzby a poplatkov, a ktoré údaje sú v zmysle cit. § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch obligatónnymi náležitosťami úverovej zmluvy už podľa písmen g), i) a k) tohto ustanovenia, tak potom by zákonodarca logicky nevyžadoval výpočet RPMN a tieto k výpočtu RPMN použité údaje duplicitne aj podľa písmena j) cit. § 9 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase a už vôbec by neuvádzal v prílohe tohto zákona aj vzorec resp. rovnicu tohto výpočtu RPMN s odkazom na jeho aplikáciu podľa cit. § 19 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch v znení účinnom v rozhodnom čase. Samozrejme podľa okresného súdu, aj v tomto prípade platí pri pochybnostiach o obsahu úverových zmlúv, všeobecné výkladové pravidlo uprednostňujúce výklad pre spotrebiteľa priaznivejší. Nad rámec okresný súd pre úplnosť veci len dodáva, že v tomto smere nepostačuje ani to, ak by sa predmetný výpočet RPMN nachádzal v samostatnom dokumente, ktorý by mal napr. iba charakter predzmluvného formulára pre štandardné informácie o spotrebiteľskom úvere podľa § 4 ods. 2 zákona o spotrebiteľskom úvere, ktorý veriteľa (dodávateľa) nezbavuje povinnosti predmetnú náležitosť uviesť aj v samotnej úverovej zmluve, tak ako to vyžaduje zákonná dikcia § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch, ktoré ustanovenie vyžaduje, aby táto náležitosť bola obligatónnou náležitosťou bezprostredne spotrebiteľskej zmluvy podpísanej oboma zmluvnými stranami a nie iných, vznik úverového vzťahu „sprevádzajúcich“ formulárov, či žiadostí. V danom prípade je prílohou úverovej zmluvy z 08.02.2013 aj listina označená ako cit. „Predpoklady, ktoré použil veriteľ na

výpočet RPMN medziúveru a stavebného úveru“, ktorá listina však nie je zmluvnými stranami signovaná a teda nie je hodnoverne preukazným v akom znení bola táto prílohou úverovej zmluvy a navyše aj napriek jej proklamácii v úvodnom jej citovanom označení, sa v tejto listine nenachádzajú, resp. nie sú tu uvedené všetky údaje a to ich pomenovaním a číselným vyjadrením, ktoré boli na výpočet RPMN v danom prípade použité, skôr na tomto mieste veriteľ iba popisuje, kedy bude ktorá platba splatnou a pod., čo podľa okresného súdu nie je v súlade s dikciou cit. cit. § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch.

48. Okrem toho s výpočtom RPMN súvisí aj otázka poplatku za poistenie, ktorý je súčasťou RPMN iba v prípade, ak poistenie úveru je podmienkou jeho poskytnutia, pričom v danom prípade, keďže, ako už bolo konštatované, v úverovej zmluve absentuje explicitné uvedenie k výpočtu RPMN použitých vstupných premenných, nie je ani zrejmé či poplatok za poistenie v sume 2,96 Eur mesačne bol alebo nebol súčasťou výpočtu RPMN. Napokon pokiaľ ide o poistenie, z úverovej zmluvy z 08.02.2013 a to z jej čl. VI. je zrejmé iba to, že žalovaní súhlasili, aby v ich prospech žalobca uzavrel poistenie typu „A“, avšak už bez bližšej konkretizácie napr. výnimiek z tohto typu poistenia, nehovoriac o tom, že ustanovenie tohto čl. VI. úverovej zmluvy si spotrebiteľ ako budúci poistený, ani nemusel v súvislosti s poistením všimnúť, pretože ustanovenie čl. VI. je označené ako cit. „Zabezpečenie“ a okrem toho suma poistného je zmienená v úplne inom ustanovení úverovej zmluvy a to v jej čl. V., bode 5.3.. V tejto súvislosti okresný súd v zmysle § 53 Občianskeho zákonníka podrobil kontrole ustanovenie čl. VI. úverovej zmluvy z 08.02.2013 a dojednanie o poistnom vyhodnotil ako neprijateľnú podmienku spôsobujúcu značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľov, t.j. v neprospech žalovaných. Uvedené ustanovenie je totižto v prvom rade súčasťou úverovej zmluvy formulároveho typu, ktorého znenie pripravil žalobca a do znenia ktorého žalovaní ako spotrebiteľia nemali možnosť zasiahnuť, resp. ovplyvniť jeho znenie, ak mali záujem o úver, t.j. toto ustanovenie nie je možné považovať za individuálne dojednané v zmysle § 53 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Navyše v tomto ustanovení sa žalovaným ukladá povinnosť podrobiť sa dojednaniám v poistnej zmluve uzavretej veriteľom (žalobcom) s vopred ním (rozumej žalobcom) určenou poisťovňou, opäť bez možnosti žalovaných (spotrebiteľov) ovplyvniť jej výber a navyše bez možnosti nahliadnutia do tejto poistnej zmluvy, t.j. bez bližšej vedomosti žalovaných o rozsahu poistenia, keďže napr. z predmetného zmluvného dojednania nie je jednoznačne zrejmé napr. či napr. toto poistenie pokrýva aj riziko smrti v dôsledku choroby, ktorou by eventuálne poistený už trpel v čase uzavretia poistnej zmluvy, prípadne či a aké výnimky z poistenia zahŕňa tento typ poistenia a pod.. Z uvedených dôvodov, okresný súd v súlade s § 298 ods. 1 CSP vo výrokovej časti tohto rozsudku konštatoval vzhľadom na formuláciu tejto zmluvnej podmienky jej neprijateľnosť a keďže neprijateľné zmluvné dojednanie je podľa cit. § 53 ods. 5 OZ neplatné a teda na jeho základe nemôže vzniknúť žiadny právne relevantný záväzok, okresný súd zohľadnil celú sumu zaplatenú žalovanými na takto neplatne dojednané poistné v prospech splatenia dlžnej sumy istiny úveru (viď ďalej).

49. Na základe vyššie uvedených dôvodov a pri aplikácii citovaných právnych predpisov dospel okresný súd k záveru, že úverová zmluva z 08.02.2013 neobsahuje správne náležitosti ustanovené cit. § 9 ods. 2 písm. g) a j) zákona o spotrebiteľských úveroch, v dôsledku čoho v zmysle cit. § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch to má za následok, že spotrebiteľský úver poskytnutý žalovaným na základe tejto úverovej zmluvy, je bezúročný a bez poplatkov, preto okresný súd v tejto časti (úrokov a poplatkov) žalobu zamietol a z uvedeného dôvodu neposudzoval už ani otázku (ne)dôvodnosti uplatneného úroku z istiny za obdobie aj po vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru.

50. Z dôvodu záveru, že úver je bezúročný a bezpoplatkový, sa všetky žalovanými učené platby na jeho splatenie započítali v prospech splatenia istiny im spoločne a nerozdielne poskytnutého medziúveru. Žalovaným bol reálne poskytnutý medziúver vo výške 7 300,- Eur a do doby jeho zosplatenia učinili na jeho splatenie v období od 04/2013 - do 06/2017 celkovo 51 platieb v rôznych sumách, pričom celkovo týmito platbami zaplatili sumu 2 433,38 Eur. Pri v úverovej zmluve z 08.02.2013 uvedenom rozpise platieb, podľa ktorého sa mali tieto mesačné platby započítavať najsamprv na splatenie úrokov z medziúveru v sume po 40,64 Eur mesačne; potom na splatenie poplatku na poistenie v sume po 2,96 Eur mesačne a napokon na účet sporenia v sume po 8,52 Eur mesačne, tak pri 51 platbách mali žalovaní na úroky z medziúveru zaplatiť sumu 2 072,64 Eur (51 x 40,64); na poistenie sumu 150,96 Eur (51 x 2,96) a na sporenie sumu 434,52 Eur (51 x 8,52), t.j. 51 splátkami pri riadnom splácaní splátok v ich predpísanej sume tak žalovaní mali zaplatiť celkovo sumu 2 658,12 Eur (2 072,64 + 150,96 + 434,52), avšak žalovaní zaplatili spolu týmito 51 platbami, ako už bolo uvedené, iba sumu 2 433,38 Eur, keďže splátky nerealizovali vždy v predpísanej mesačnej výške 52,12 Eur. S vedomím o poradí započítavania

mesačných splátok, tak možno mať za to, že žalovanými realizovaných 51 platieb v ich celkovej sume 2 433,38 Eur, sa v sume 2 072,64 Eur (51 x 40,64) započítalo na splatenie úrokov z medziúveru a v sume 150,96 Eur (51 x 2,96) na splatenie poplatku za poistenie, pričom zvyšná časť, po odpočítaní uvedených platieb z takto žalovanými celkovej uhradenej sumy, t.j. suma 209,78 Eur (2 433,38 - 2 072,64 - 150,96) bola pripísaná na účet sporenia žalovaných, ktorá suma sporenia mala byť v okamihu zosplatnenia úveru započítaná v prospech splatenia istiny medziúveru. Avšak keďže podľa žalobcom predložených výpisov, bola ku dňu zosplatnenia medziúveru započítaná na splatenie jeho istiny, suma sporenia žalovaných až vo výške 1 157,77 Eur, je zrejmé, že žalovaní museli mať na účte stavebného sporenia už pri uzavretí úverovej zmluvy z 08.02.2013 nasporenú nejakú čiastku, pretože nim zaplatenými 51 úhradami si mohli nasporiť iba sumu 209,78 Eur (v žalobe žalobca neuvádza, kedy žalovaní uzavreli zmluvu o stavebnom sporení, ktorá musí predchádzať uzavretiu úverovej zmluvy a túto zmluvu o stavebnom sporení k žalobe ani nepripojil, iba z výpisu z účtu stavebného sporenia je zrejmé, že žalovaní si sporili už od 03/2012), takže z tejto celkovej, ku dňu zosplatnenia úveru, nasporenej čiastky 1 157,77 Eur museli mať žalovaní ešte pred uzavretím úverovej zmluvy, už nasporenú čiastku 947,99 Eur (1 157,77 - 209,78). Vzhľadom na uvedené, pri bezúročnosti a bezpoplatkovosti medziúveru, ktorý bol žalovaným poskytnutý v sume 7 300,- Eur, tak žalovaným po odpočítaní už nimi na jeho splatenie učených platieb v celkovej sume 3 381,37 Eur [2 433,38 Eur (t.j. suma zaplatená 51 platbami) + 947,99 Eur (t.j. suma nasporená do doby uzavretia úverovej zmluvy)], ostáva žalovaným splatiť žalobcovi ešte spoločne a nerozdielne sumu vo výške 3 918,63 Eur (7 300 - 3 381,37) a po zohľadnení aj štátnej prémie v sume 2,82 Eur, na ktorú vznikol žalovaným nárok po zosplatnení medziúveru by tak žalovaní mali vrátiť žalobcovi ešte sumu 3 915,81 Eur (3 918,63 - 2,82), ktorú sumu okresný súd priznal žalobcovi voči spoločne a nerozdielne zaviazaným žalovaným, tak ako to je uvedené vo výroku I. tohto rozhodnutia a vo zvyšku, prevyšujúcim žalobcom uplatnený nárok (z dôvodu bezúročnosti a bezpoplatkovosti), okresný súd žalobu zamietol, tak ako to je uvedené vo výroku II. tohto rozhodnutia.

51. Podľa prvej vety § 517 odsek 1 OZ v znení účinnom ku dňu omeškania (ďalej len „v znení účinnom v rozhodnom čase“) „Dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.“

52. Podľa § 517 odsek 2 OZ v znení účinnom v rozhodnom čase „Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.“

53. Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka v znení účinnom v rozhodnom čase „Výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.“

54. Vo vzťahu k žalobcom uplatnenému úroku z omeškania má okresný súd za to, že žalovaní sa so splnením svojho záväzku prvýkrát dostali do omeškania 18.01.2018, t.j. deň po zosplatnení medziúveru, ku ktorému došlo 17.01.2018, keď neuhradili zročný dlh, preto im vznikla povinnosť zaplatiť žalobcovi aj úroky z omeškania, avšak keďže žalobca si tento úrok z omeškania žalobou uplatnil až od 01.02.2018, okresný súd v záujme nerozhodnúť ultra petitem, žalobcovi priznal nárok na úrok z omeškania od 01.02.2018 a to v súlade s aktuálnymi sadzbami zákonných úrokov z omeškania pre občianskoprávne vzťahy ku dňu omeškania, vo výške 5 % ročne z okresným súdom ustálenej dlžnej sumy nesplateného medziúveru a vo zvyšku prevyšujúcom tento žalobcom uplatnený nárok, okresný súd žalobu zamietol, tak ako to je uvedené vo výroku II. tohto rozhodnutia.

55. Vzhľadom na nie najpriaznivejšiu príjmovú situáciu žalovaných, ktorých úhrny mesačný príjem je iba cca 300,- Eur mesačne (dávka v hmotnej núdzi, príjem z aktivačných prác a prídavky na dieťa), ako aj vzhľadom k tejto ich príjmovej situácii nie zanedbateľnej sume, k zaplateniu ktorej okresný súd žalovaných spoločne a nerozdielne zaviazal, okresný súd v záujme reálnej vykonateľnosti rozhodnutia bez potreby jednako stresovania žalovaných, ako aj samozrejme s prihliadnutím na záujem žalobcu na navrátenie mu ním poskytnutých prostriedkov v reálnom čase, ktorých zmluvný vzťah by aj tak pri riadnom splácaní úveru mal podľa úverovej zmluvy trvať do roku 2043, mal okresný súd s prihliadnutím na všeobecnú zásadu spravodlivosti za to, že je dôvodné povoliť žalovaným splácanie ich dlhu v pre nich primeraných splátkach vo výške po 60,- Eur mesačne (uvedenú sumu splátok žalovaní sami navrhli v písomnom vyjadrení), so splatnosťou k 25. dňu v mesiaci s tým, že v prípade, že dôjde k omeškaniu

s plnením čo i len jednej splátky, stane sa splatným celý dlh. Žalobca by tak mal mať zabezpečenú návratnosť svojich finančných prostriedkov v dobe cca 5 a pol. roka, čo je podľa okresného súdu doba primeraná okolnostiam veci na vrátenie mu jeho pohľadávky a navyše na ochranu žalobcu slúži strata výhody splátok v prípade omeškania sa žalovanými s plnením čo i len jednej splátky.

56. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP „Súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.“

57. Podľa § 262 ods. 1 CSP „O nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.“

58. Podľa § 262 ods. 2 CSP „O výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.“

59. Týmto rozhodnutím sa konanie končí, preto okresný súd rozhodol aj o nároku na náhradu trov konania a to podľa § 255 CSP. Žalobca sa v predmetnom konaní domáhal zaplata sumy 6 603,12 Eur, pričom úspech mal v časti o zaplata 3 915,81 Eur, t.j. úspech mal v rozsahu 59,30 % a neúspech v rozsahu 40,70 %, pričom rozsahu úspechu žalobcu korešponduje na druhej strane neúspech žalovaných a naopak. Vzhľadom na uvedené, tak okresný súd v konaní pomerne úspešnejšiemu žalobcovi priznal voči pomerne neúspešnejším žalovaným spoločne a nerozdielne nárok na náhradu trov konania v rozsahu 18,6 % (59,30 % - 40,70 %). O výške náhrady trov konania rozhodne okresný súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný (§ 359 C.s.p.). Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Bardejov. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v uvedenej lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 1, 2 C.s.p.).

V odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) je treba uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do

uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.). Odvolanie len proti odôvodneniu rozsudku nie je prípustné (§ 358 C.s.p.).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 C.s.p.).

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd. Ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2015/160/20160701>> a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu. Právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti (§ 367 C.s.p.).

Dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova. Ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania. Ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví. Ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 369 C.s.p.).

Ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 370 C.s.p.).

Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť (§ 371 C.s.p.). V odvolacom konaní nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou (§ 372 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.